

¹⁷ Вж. напр. спомените на Цанко Минков и Никола Обретенов – Ботевите четници разказват, с. 330, с. 394.

¹⁸ Стоянов, З. Цит. съч., с. 397.

¹⁹ На Никола Кючуков – Ботевите четници разказват, с. 143.

²⁰ Шишманов, проф. Ив. Д. Цит. съч., с. 194.

²¹ Тази подмяна, както сам поетът отбелязва, се дължи на едно недоразумение. В късните си спомени „Волът. Спомени и видения“ той пише: „Най-последно узнахме повече нещо за Ботев. Един от четниците му, Христо Иванов от Сопот, завърнал се от похода, ни разправи, че Ботев бил убит в един бой при Веслец, във врачанските лозя две хиляди башибозуци и черкези притиснали четата. Голямо униние и скръб! Пръв път чутото име „Веслец“ се обви във въображението ни с плащът на трагическо величие. Аз написах стихотворението „Веслец“, влязло в сборката ми „Тъгите на България“, в което предавах на Веслецкия бой размерите на едно Ватерло!“ (Вазов, Ив. Събр. съч. Т. 10. С., 1977, с. 282.)

²² Вж. подробно в цитираната моя книга.